

estrelles de mil colors que parpadeixant sembla conviden a pujar a son misteriós hostatje...

Solsament romp el silenci imponent del carrer el trontolleix d'un cotxe de lloguer . . . serà un viciós que torna del Casino carademacrat amb mirar de micida abatut, o be d'assesi, fulgarant-li els ulls darrera els vidres entelats del cotxe . . . o be tal vegada serà un vell vert i libidinos i una d'aquestes verges boixes . . . o be una d'aquestes solteretes en apariència decentes qu'ens causen admiració i respecte en les reunions, i devegades tenen un nòvio formal per casarse...

En aquesta hora baix l'inmensitat sublim del cel estrellat se sent un hom mes sincer, més capàs de confesar tots els seus vicis i defectectes ses maldats, ses perverses inclinacions; tot el nostre enllotament de baixes fonts morals.

¡Al del qui en aquesta hora s'enganya a ell mateix!

¡¡Desdixat d'ell!! Transcorrent el dia s'ha fet la comèdia en les tertulies, salons i fins a casa mateix devant de la mare, per que ens dongui diners; devant de la germana, per demostrarli ser un perfecte i galant jove; devant de la nòvia, per jurar-li amor etern; devant, de la meretriu per satisfer-li tots els seus capritxos; devant del amic lleal, per correspondre-li amb amistat perfecta, ser bo, caballer...

JOSEP CARRENCÀ

(Seguirà)

Un ramet de flors boscanes

Al Dr. D. Hermenegild Carrera i Miró

Inspirat en un que n'hi ha al rebedor de casa seva

*Me plaus molt dolçament, flor encisera
perque'ts posada aquí per un amor.
Prou diu el ser com ets d'un sol color
que's pot tenir en tu, fè verdadera.*

*Per ferte sê una nota placentera
f'anaren a collir entre l'espor
del cim, porque tinguessis la xardor,
el foc, de tot un poble que prospera.*

*I aquí, cuidante mans ben catalanes,
que't tenen en un trono de cristall
i't fan du quatre barres ben ufanes,*

*reflectes, tal com fas en el mirall,
en cada cor que't veu, les passions sanes
d'un poble que vol vence amb el treball.*

MANUEL BASSA ARMENGOL